

En heylich, wel gheleert bisschop predicte op een tijt teender plaetsen daer seer veel vrouwen ende joffrouwen waren, gebleet ende verchiert met vremden nuwen manieren van abijten ende juweelen. Daerom de selve goede bisschop veel goede exemplaren predicte, bisondere hoe bi Noes tiden doer de hooverdighe, ontamelijke verchieringhe ende scandelijke manieren² der werelt daer met hem de duyvel in die onreyne sonde der oncuyscheyt beweechde, de Dilu[v]ie³ quam. Want selcken sonden [h1v] meshaechden God den Heere so grootelijck dat Hijt veertich daghen ende nachten liet reghenen sonder ophouden als dat het watre thien cubitus⁴ hoghe over alle berghen ghynck ende alle eertrijck verdrongck, datter niemant te live en bleef dan Noe, sijn wijf, sijn drie sonen ende drie dochteren. Ende als de goede man sodanighen ende andere exemplaren predicte, seyde hi dat de vrouwen die hornen ende tuiten⁵ op hen hoot droeghen, den duvel ghelycten, want hi oock also ghehornt was, ende si deden dat om den mans te behaghen ende te belyeven.⁶ Voert meer seyde hi datsi met sodanighen hornen den herten ghelycten die hen hoofden op den rugghe laten hanghen als si inden bosschen onder die boomen gaen. Desghelijcx doen de vrouwen

1. [Eckrich] fol. 27b: .xxxvj. D'un saint preudomme evesque qui prescha

2. De vrouwen (en mannen) waren zo van God los dat de vrouwen op de mannen gingen liggen in plaats van andersom, zoals God het wil(de). Dit gedrag werd door rechtgelovigen veroordeeld als ‘tegennatuurlijk’. Een paard zit toch ook niet op zijn ruiter? Ook medici hadden hun bezwaren. Zij vreesden voor ontbrekende ledematen omdat er zo onvoldoende zaad ter plekke kwam.

3. Diluvie: Zondvloed [*Genesis*] 6, 5

4. cubitus: ca. 45 cm

5. hornen ende tuiten: hoornen en punt(muts)en, opzetstukken om het hoofddeksel hoogte te geven, waarbij de belangrijkste vrouw herkenbaar was aan het hoogste hoofddeksel. (Mannelijke geestelijken gebruikten hiervoor de lengte van de baard.)

6. Hierna ontbreekt in [Vander Noot 1515]: [Eckrich] fol. 27c: et que elles faisoient les cornes aux hommes cours vestus qui monstrent leurs culz et leurs braies et ce qui leur boce devant, c'est leur vergoigne; et que ainsi se moquent et bourdent l'un de l'autre; c'est le court vestu de la cornue. — [Furter 1513] fol. D6v: mitt den kurtzen kleydern / denen man den hyndern vnnd fornen jr regends glyd sehe / vnd affen spyl vß jnen selb machten /

oock inder kercken alsmen dwijwatere worpt. "Daerom sorch ick," seyde de heylige man, "dat de duvel op de hoofden ende hoornen sidt diese neder weecht achterwerts overe, want hi dwijwatre niet en begheert." Met sodanighen woerden onghespaert de waerheyt segghende, maecte hise achterdinckende⁷ ende so bescaemt datsi de hoofder neder sloeghen ende iegelijck hen ontamelijcke chieringe af leyden ende hen daer na voert meer slechtelic ende ootmoedelijc⁸ cleden. Hi seide hen ooc dat de gene die hem so ontamelijc cierden der spinnen gelijcten di haer selven chiert ende haer in een net of webbe werct op datsi daer met de vliegen ende de muggen vaen⁹ soude. Also bedriecht ooc de duvel doer de ontaemlijcke cieringe der vrouwen de mans datse tot ongeoerdinerder liefden beweecht worden ende in sijn banden ende gevankenesse [h2r] comen, ghelyck de vlieghe of mughe metter spinnen, also ons een broeder in den boeck¹⁰ der ouder vaders daer af oock seyt, ende men dat volcomelijcker daer in bescrevevin. Daerom seyde hi dat hem alle goede vrouwen daer voer hoeden souden ende dat niet doen voer dattet gans ghemeeyn ware,¹¹ ende datsi sodanighen¹² der werelt lof niet wel meer vertien mochten, ende seide hem daerbi dit na volgende exemplel:

---

7. maecte hise achterdinckende: bracht hij hen tot inkeer

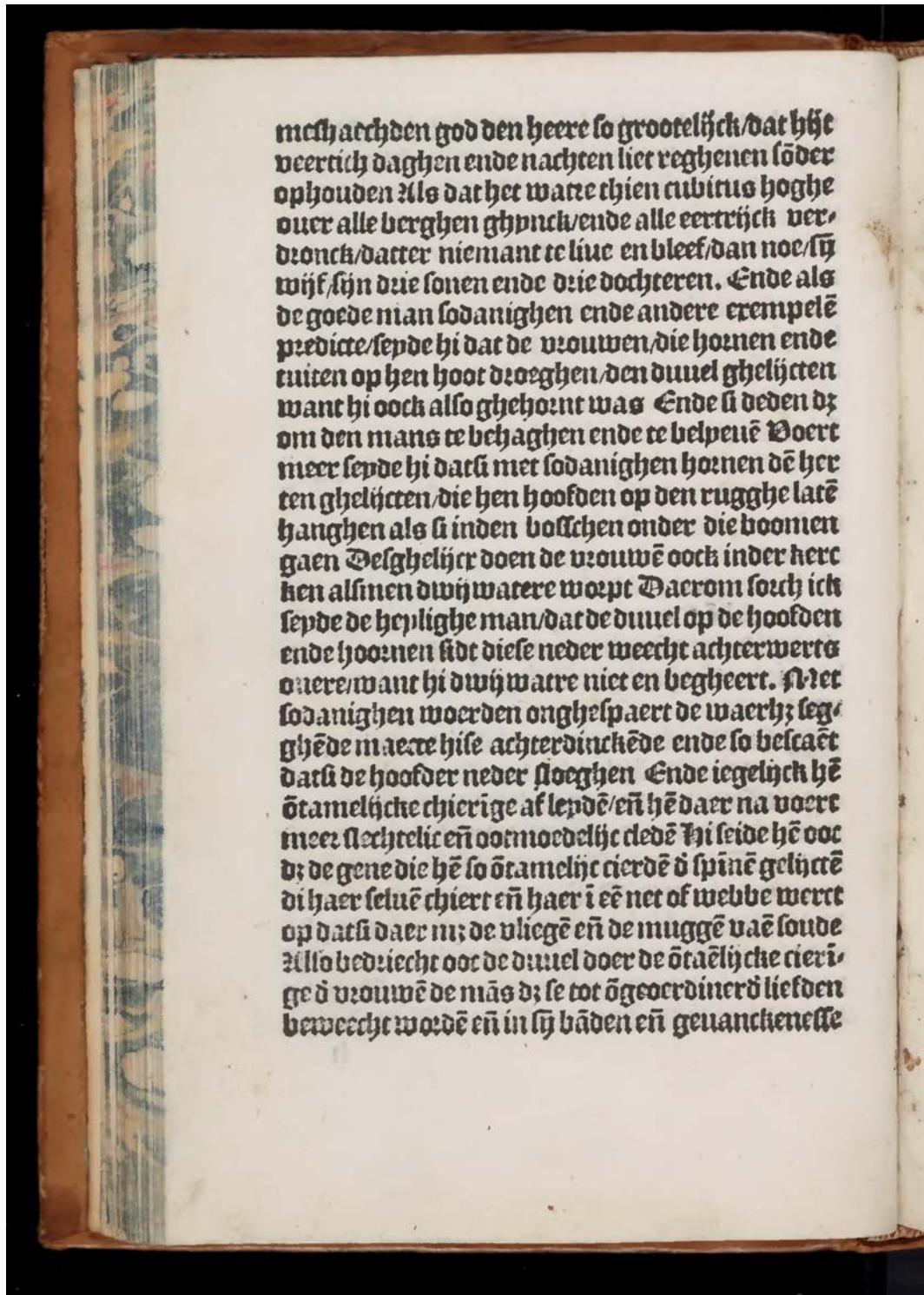
8. slechtelic ende ootmoedelijc: eenvoudig en bescheiden

9. vaen: vangen

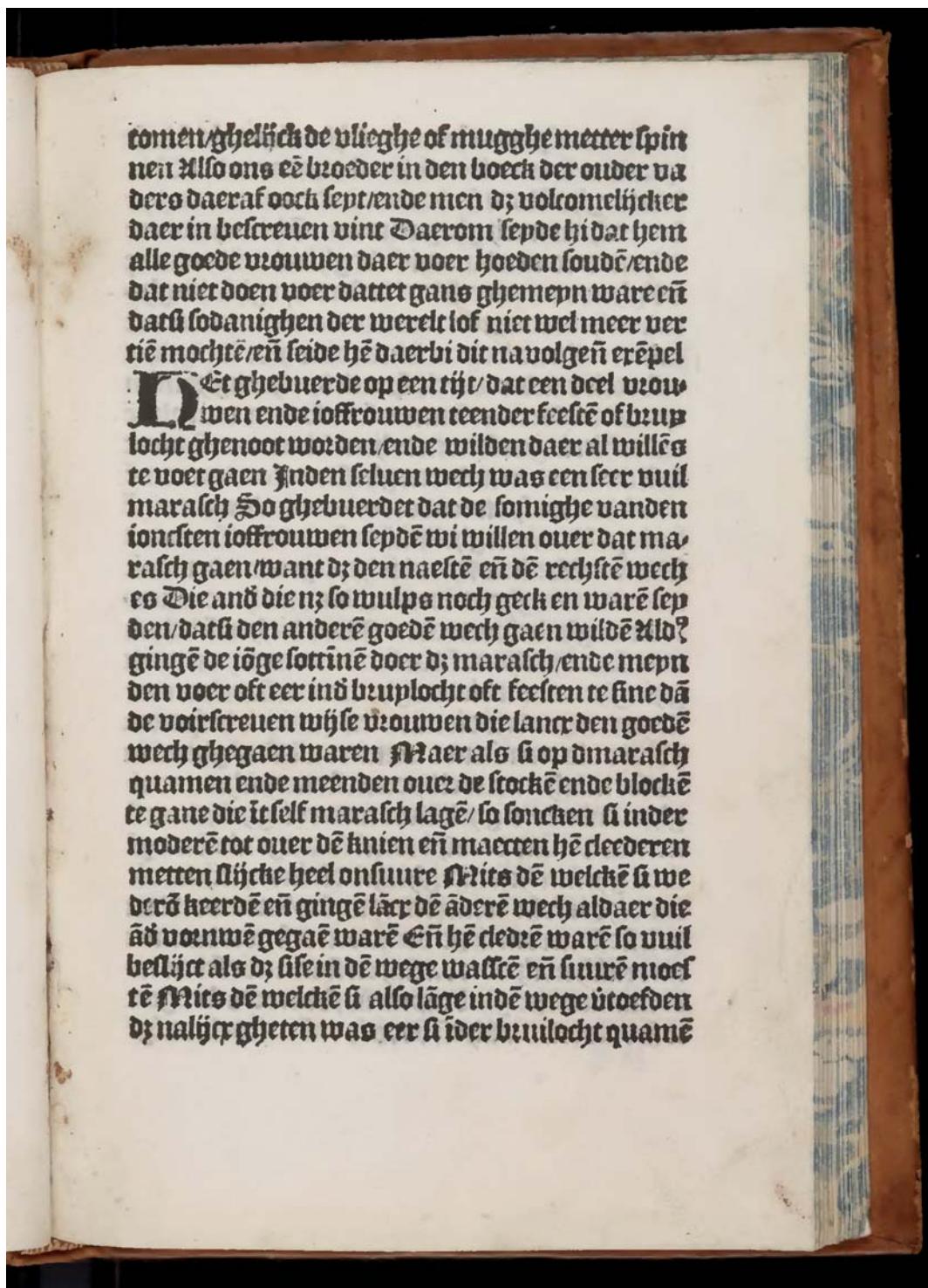
10. *Vitae patrum*

11. voer dattet gans ghemeeyn ware: voordat iedereen het deed

12. sodanighen der werelt lof niet wel meer vertien mochten: zulke modieuze zaken voor hun goed fatsoen niet langer konden afwijzen

Washington, Library of Congress, Rosenwald Collection 1131, fol. h1 verso

Washington, Library of Congress, Rosenwald Collection 1131, fol. h2 recto

Het ghebuerde op een tijt dat een deel² vrouwen ende joffrouwen teender feesten of bruylocht ghenoot worden ende wilden daer al willens³ te voet gaen. Inden selven wech was een seer vuil marasch.⁴ So ghebuerdet dat de somighe vanden joncsten joffrouwen seyden: "Wi willen over dat marasch gaen, want dat den naesten ende den rechsten wech es." Die ander, die niet so wulps noch geck en waren, seyden datsi den anderen goeden wech gaen wilden.⁵ Aldus gingen de jonge sottinnen⁶ doer dat marasch ende meynden voer oft eer inder bruylocht oft feesten te sine dan de voirscreven wijse vrouwen die lancx den goeden wech ghegaen waren. Maer als si op dmarasch quamen ende meenden over de stocken ende blocken⁷ te gane die int self marasch lagen, so soncken si inder moderen tot over den knien ende maecten hen cleederen metten slijcke heel onsvre. Mits den welcken si wederom keerden ende gingen lancx den anderen wech aldaer die ander v[rou]wen⁸ gegaen waren, ende hen cledren waren so vuil beslijct als dat sise in den wege wasscen ende suvren moesten. Mits den welcken si also lange inden wege vertoefden dat nalijcx gheten was⁹ eer si inder bruilocht quaemen, [h2v] des de menighe [n]a

1. [Eckrich] fol. 27d: .xxxvij. De celles qui cheirent en la boe sur la matiere devant ditte

2. [Eckrich] fol. 27d: Il avint que pluseurs dames et damoiselles furent conviees —

[Furter 1513] fol. E1r: ES begab sich vff ein zyt / das eim syn frow vnd iunckfrowen vff ein hochzyt geladen wurden /

3. [Eckrich] fol. 27d: par esbat — [Furter 1513] fol. E1r: vß mütwill — Iedereen die in de Middeleeuwen maatschappelijk wat voorstelde gebruikte een rijdier om zich te verplaatsen. Lopen deed men bij hoge uitzondering, meestal met religieuze motieven.

4. marasch: drassig land, moeras — [Eckrich] fol. 27d: Si avoit un petit marois entre deux et bien mauvais chemin — [Furter 1513] fol. E1r: Nun was vff der selben straß ein moß vnd gar ein tieffer boëser weg.

5. Hierna ontbreekt in [Vander Noot 1515]: [Furter 1513] fol. E1r: der gewiß vnd trucken /

6. [Furter 1513] fol. E1r: die iungen die da eygenwillig wornen /

7. stocken ende blocken: eerdere passanten hadden houten planken in het moeras gelegd, waarover men droogvoets zou kunnen lopen.

8. [Vander Noot 1515] vornwen

9. dat nalijcx gheten was: dat ze bijna klaar waren met eten — [Eckrich] fol. 28a: et tant que l'en eust mengé le premier mez. — [Furter 1513] fol. E1r: Das verzoch sich als

hem vraechde. Ende als si dair quamen, so vertelden si hoe si ghevaren hadden in den weghe. Doen seyde een vanden vrouwen dye den rechten¹⁰ wech ghegaen was: “Ghi meynde eer te hove te comen dan wi, ende ghi en wilde ons niet volghen. Daerom eest wel besteet dat ghi also ghevaren hebt, want die eenen anderen meynt te verachteren,¹¹ hendert hem selven dicwijs.”¹² — “Desgelijcx eest oock vander werelt,” sprack dye heylige man, “want die aldermeest nuwe fautsoenen van abiten ende chieringen soect ende hem selven meest voert stelt om vanden anderen ghesien te worden, comen meest deel tot spotte ende worden vanden menigen beclapt.¹³ Daerom ghelycken de selve die also [n]iu[e]we¹⁴ fautsoenen soecken,” seyde die heylige man, “den voirnoemden jonghen vrouwen die met haren nieuen weghe bespot waren. Maer die hen sedelijck ende statelijck houden, dat sijn die den rechten wech ginghen, want die den ghemeinen staet haerder cleederen houden, die can men qualijck bespotten. Maer als een nieuwe maniere allesins ghemein es, soe mach men wel dye meeste menichte na volghen ende doen ghelyck de andere, ieghelyck na sinen staet. Maer de wijse toeuen so lange als si mogen. So en ghesciet hen niet ghelyck die inden slijcke vielen, die de eerste waenden ende wordden de leste.”

Daerom, lieve dochteren, eest goet datmen niet rasch noch voerbarich en si nieuwe seden ende manieren te ghebruycken. Maer tes seer goet, want de werlt valsch ende boos is, enen middelmatigen¹⁵ [h3r] staet houden. Maer soe haest als een schoon, gente¹⁶ vrouwe oft joffrouwe eenighe nuwe fautsoenen van abijten oft juweelen siet,¹⁷ so

---

lang byß man schier zum halben jmbiß gessen hette /

10. rechten: goeden — [Eckrich] fol. 28a: le grant chemin — [Furter 1513] fol. E1r: den rechten weg

11. verachteren: voorbij streven, achter zich laten

12. [Furter 1513] fol. E1r: Und es vermeint sich etlich zü fürdern die aber sich selbs verhinderet /

13. [Furter 1513] fol. E1r: Findet man dann einen dem es wol gefallet / So synd doch allwegen zehene die sy verspotten / Es lobt sy ouch vil manger vnder ougen / der sy hynderwertz verspottet / vnd die zungen über sie vß stossset /

14. [Vander Noot 1515]: uiuwe

15. enen middelmatigen staet houden: de gulden middenweg te bewandelen

16. gente: liefallig

17. [Furter 1513] fol. E1v: Und so bald eyn junge frow die da hüpsch vnnd schoen ist /

seyt si tot haren man: "Die oft die hebben sodanighen abijt oft cleet dat seer wel staet. Ick bid u dat ghi mi dat oeck doet hebben, want ick ende ghi sijn also edele als si ofte haer man!" Ende in sodanigher manieren soecken si so veel middelen datsi dat oeck crighen, het si hen betaemlijck of onbetamelijck.¹⁸ Si en aen sien oock niet oft den meesten deel hender gebuerinnen der ghelycke hebben oft niet, desgelycke¹⁹ de verstandyghe die men voer wijs hout. Midts den welcken de groote meesters segghen dat vrouwen en[de] mans hen mesmaken ende veranderen alleene om deswille datse vreesen datse der werelt eere verliesen souden ende ongheacht sijn. Als oock ghesciede inder tijt van Noe,²⁰ dat hen de vrouwen also mesmaecten,²¹ desgelycx de mans. Maer het meshaecht God veel meer vanden vrouwen dan vanden mans, want de vrouwen behoren hen simpelijck ende ootmoedelijck te houden.

Vanden welcken ick u wonder seggen wille dat mi een goede vrouwe op een tijt²² gheseyt heeft. Dese vrouwe seyde mi dat si ende veel vrouwen ende joffrouwen teender kermessen waren tot sinte Margrieten,²³ daer jaerlijcx veel liedien quamen. Tot deser kermessen quam een scoon, lustige, wel gecierde joffrouwe die veel vremde, costelijcke juwelen ende cleynooden over haer droech, meer dan iemant anders. Dese vrouwe besach een iegelijck metdallen seer,²⁴

---

etwas nuwen gemechtz oder stats vernympt / oder andere tragen sicht /

18. [Eckrich] fol. 28c: Et trouvera raisons que il couvendra que elle en ait ou la noise et le meschief sera en l'ostel ne jamais n'y ara paix jusques a ce que elle en ait sa part aussi comme l'autre, soit droit soit tort. — [Furter 1513] fol. E1v: Unnd sūchet also so vil mittel / byß ir das gelangt es sy zimlich oder vnzimlich /

19. [Eckrich] fol. 28c: Elle ne regardera pas que le plus de ses voisins en aient avant et savoir et en querre se les bonnes dames qui sont aloees et tenues pour sages en ont encore. — [Furter 1513] fol. E1v: Ouch nit achtet ob es der merer teyl jrer nachburen haben oder nit / deß glichen die vernünfftigen die man für wiße schetzt /

20. *Genesis 6, 5 e.v.*

21. hen ... mesmaecten: zich ongepast optutten

22. [Eckrich] fol. 28c: que une bonne dame me compta en cest an, de l'an mil trois cens soixante et douze. — [Furter 1513] fol. E1v: was mir eyn fromme frow deß iorß als *man* zalt. dryzehen hundert vnd sibtzig zwey jar gesagt hat /

23. tot sinte Margrieten: op de feestdag van de heilige Margaretha van Antiochië (20 juli).

24. Dese vrouwe besach een iegelijck metdallen seer: Iedereen staarde deze vrouw aan

rechs oft een vremt monster ware geweest,²⁵ want de chieringe haers [h3v] hoots gheen vanden anderen hoofden en gelijcte. Ende een vanden vrouwen vraechde der andere vrouwen hoemen den thorn²⁶ hiet die dees vrouwe op haer hoot draecht. “Der ghalgen thorn,” antwoerde dandere. “Dat en es gheenen scoonen naem,” seyde deerste, “maer hi es der ghalghen wel ghelyc.”²⁷ Aldus ghinck dees ghechierde vrouwe over ende wedere, den menighen segghende²⁸ hoe de joffrouwen haer palleertsel des hoots²⁹ ‘der ghalghen thorn’ genoemt hadden, midts den welcken si van veel liedien besien ende bespot worde ende voer een sottinne ghehouden wort.³⁰

Daerom, mijn lieve dochteren, wilt u van nieuweken fautsoenen ende van hoverdighen chieringhen wachten, want dat es den oorspronck van veel quaets, ende daer doer de ingelen uuten Hemele ghevallen sijn. Dair doer oock de Diluvie, groote sterften, oorloghen ende diertijden³¹ in voerleden tiden toecomien sijn ende noch dachlijcx toecomien.³²

---

25. [Eckrich] fol. 28d: Et pour son estrange atour toutes la vindrent regarder comme une beste sauvage. — [Furter 1513] fol. E1v: Die besach man nun so sere als ob sy ein merwunder were gewesen /

26. thorn: toren

27. [Eckrich] fol. 28d: Et l'attour li plaisoit. — [Furter 1513] fol. E1v: doch was es ir gefellig /

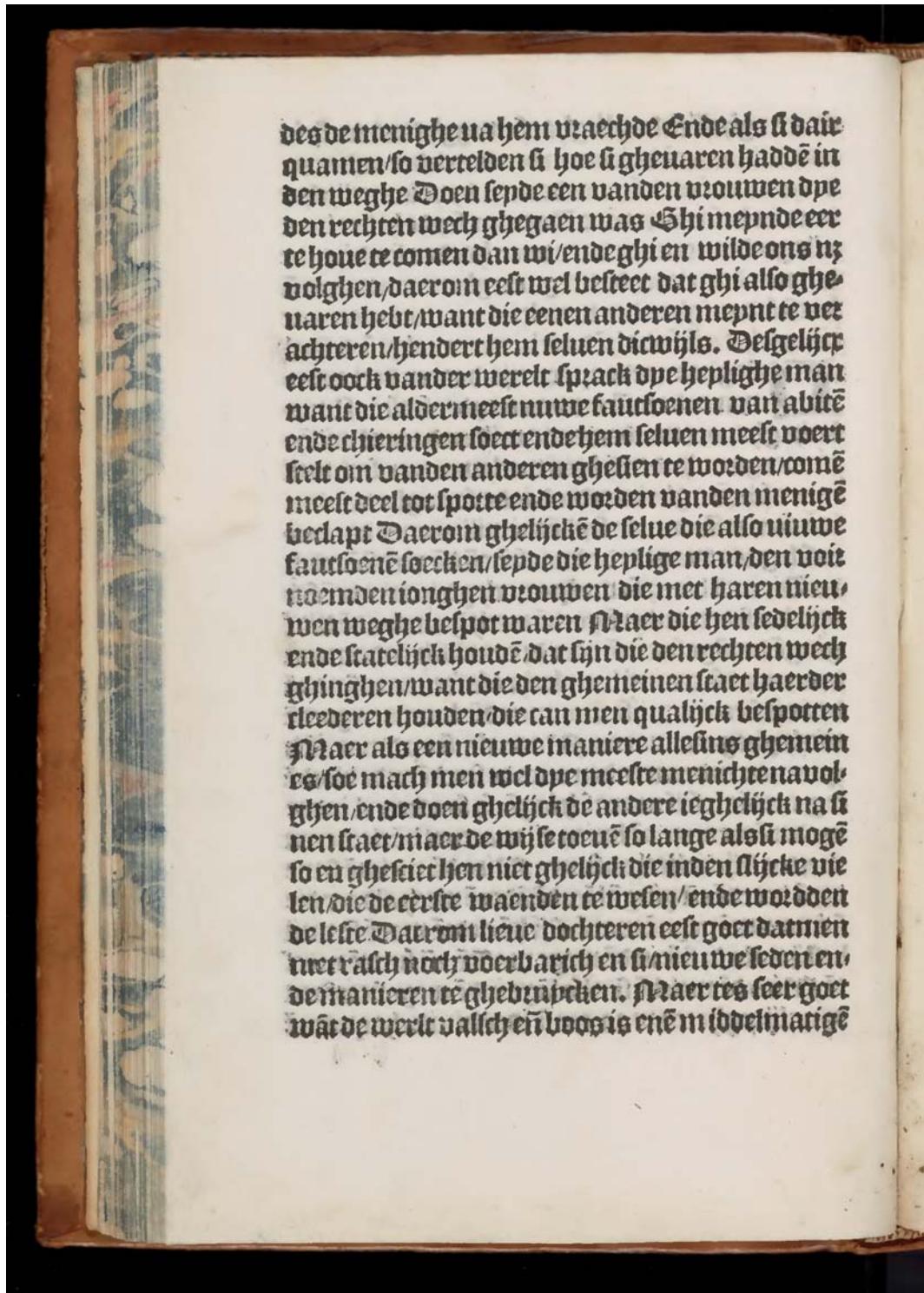
28. [Furter 1513] fol. E1v: Also gieng sy vff vnnd ab vnd sagt mengklich wie die iunckfro[w] — Een slechte vertaling van [Eckrich] fol. 28d: Si ala la voix amont et aval que celle damoiselle avoit nommé son attour ‘l'attour du gibet.’ Et chascune s'en gengla et la venoient veoir comme les petis oiseaulx.

29. palleertsel des hoots: hoofdtooii

30. Hierna ontbreekt in [Vander Noot 1515]: [Eckrich] fol. 28d: Si demanday a la bonne dame la maniere de cellui attour. Si le me devisa, mais en bonne foy je le retins petitement, maiz tant que il me semble que elle dit que il est haust levé sur longues espingnes d'argent plus d'un doy sur la teste comme un gibet pour estrang[le]ment. Si n'est pas tenue celle damoiselle a trop sage et est moult bourdee. Et ainsi chascune nyce ameine sa nouveauté et sa desguiseure. — [Furter 1513] fol. E1v: Deßhalb sy yederman verspotteten v[n]nd besehen wart / als fragt ich wie der thurn were gemacht / Sag sy es mir / ich hab es aber wenig behalten / doch beducht mich er were erhept mit silberyn glufen vff fier finger hoch wie eyn galgen gar seltzsamklich / Darumb sie verspottet vnd nit vast wyße geachtet wart /

31. diertijden: hongersnood

32. [Eckrich] fol. 29a: par qui le deluge vint quant le monde fut noyé par lequel la luxure qui y est et se congrue par la racine de cellui orgueil. — [Furter 1513] fol. E1v: Auch syntflüß groß sterbenn vnnd krieg vor zyten vnd noch teglichs kommen vnnd das aller meist die weltt zü vnluterkeyt reitzent vnd bewegen ist.

Washington, Library of Congress, Rosenwald Collection 1131, fol. h2 verso

staet houden Maer soe haest als een schoon gente
vrouwe oft ioffrouwe eenighe nuwe fautsoenen
van abijsen oft iuweelen siet So lept si tot haren
man Die oft die hebbien sodanighen abijs oft cleet
dat seer wel staet ick bid u dat ghi mi dat oech doet
hebbien want ick ende ghi sijn also edele als si ofte
haer man Ende in sodanigher manieren soeken
si so veel middelen dat si dat oech trighen het si hen
betaemelijck of onbetaemelijck Si en aen sien oock
niet oft den meesten deel hender gebuerinnen der
ghelycke hebbien oft niet desgelycke de verstandp
ghedie men voer wijs hout. Midts den welcken
de groote meesters segghen dat vrouwen en mās
hen mesmaiken ende veranderen alleene om des-
wille datse vreesen datse der werelttere verliesen
souden ende ongheacht sijn Als ooch ghesciede ind
tijt van noe dat he de vrouwen also mesmaecten/
desgelyc de mans Maer het meschaecht god veel
meer vanden vrouwen dan vanden mans want
de vrouwen behoren hen simpelhck ende ootmoe-
delijk te houden vanden welcken ich u wond seg-
gen wille dat mi een goede vrouwe op een tijtghe
lept heeft Dese vrouwe leyde mid si en veel vrou-
wen ende ioffrouwen teender hermessen warē tot
sinte margriete daer iaerlijc veel liedien quamen
Tot deser hermelle quā eē scoō lustige wel gecierde
ioffrouwe die veel vrēde costelijcke iuwele en clep
noodē ou haer droech meer dā iemant ands. Dese
vrouwe beslach eē iegelyck medallē seer rechs oft
eē viēt mōst ware geweest wat dechierige haers
h ij

hoots gheen vanden anderen hoofden en gelijcte
Ende een vanden vrouwen vrachde der andere
vrouwen/hoemen dē thorn hiet die dees vrouwe
op haer hoot draecht Der ghalgēthorn antwoer
de dandere Dat en es gheenen scoonen naem sev
de deerste maer hi es der ghalghen wel ghelyc Al
dus ghinck dees ghechierde vrouwe ouer en we
dere/den menighen segghende hoe de ioffrouwien
haer palleertsel des hoots der ghalghen thorn ge
noemt hadden/midts den welcken si van veel lie
den besien ende bespot worde ende voer een sottin
ne ghehouden wort Daerom mijn lieue dochterē
wilt u van nieuen sautsoenen ende van houer
dighen chieringhen wachten Want dat es dē oor
spronck van veel quaets/Ende daer doerde inge
len wten hemiele gheuallen sijn Dair doer och de
diluuie/groote sterften/oorloghen ende dierhden
in voerleden tiden toecomen sijn en noch dachlyc
toecomen

Mijn lieue dochterē Sch wilde wel dat ghi hor
det ende in uwen ghedachte hielte/een exem
pel op dees mijn voernoeide materie/van eenē rid
dere die drie ghetroude hupsrouwen gehat heeft
deen na dander Dees ridder was goet van leuen
ende hadde eenē gheuadere die een heplich deuoet
heremijt worden was Dees selue riddre hadde sij
eerste vrouwe seer lief/als datti nalijc van onghe
nochtien gestoruen hadde/doen si sterf En en wist
anders geenē troost te soekē dā ain sinē geniadere
dē heremijt Tottē welcke hys verlies beclaechde